

സേവനത്തിന്റെ സഫലതയുടെ ആധാരം

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ എല്ലാ കുട്ടികളെയും ഏതു രൂപത്തിലാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ഇന്ന് വിശ്വസേവാ ധാരിയായ ബാബ തന്റെ സേവാധാരികളായ കുട്ടികളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അതായത്, തന്റെ ഈശ്വരീയ സേവകരായ (ബുദ്ധായി വിദ്മത്ഗാർ) കുട്ടികളെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആരാനോ ഈശ്വരീയ സേവകർ അവർക്ക് സ്വാഭാവികമായും ഈശ്വരനും സേവനവും അതായത്, ബാബയും സേവനവും രണ്ടും ഒപ്പത്തിനൊപ്പം ഓർമ്മയിലുണ്ടായിരിക്കും. ഇക്കാലത്ത് ഒരാൾ മറ്റൊരാളുടെ കാര്യം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, സഹയോഗിയാകുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭഗവാന്റെ പേരിൽ ഈ കാര്യം ചെയ്യൂ എന്ന് പറയാറുണ്ട്, കാരണം ഭഗവാന്റെ പേരിൽ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ഭഗവാന്റെ സഹയോഗം കിട്ടുമെന്നും സഫലത ഉണ്ടാകുമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുപോലെ അസംഭവ്യമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ അപ്പോഴും “ഭഗവാനെ വിളിക്കൂ കാര്യം നടക്കും” എന്ന് പറയും. ഇതിൽ നിന്നും എന്താണ് തെളിയുന്നത്? അസംഭവ്യത്തെ സംഭവ്യമാക്കുന്ന കാര്യവും, പ്രതീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പ്രതീക്ഷ ഉണർത്തുന്ന കാര്യവും ബാബ വന്ന് ചെയ്തു, അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പറച്ചിൽ ഇപ്പോഴും ഇങ്ങനെ തുടർന്നു പോരുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈശ്വരീയ സേവകരാണ്. വെറുതെ ഭഗവാന്റെ പേര് പറയുന്നവരല്ല, ഭഗവാന്റെ കൂട്ടുകാരായി ശ്രേഷ്ഠ കാര്യം ചെയ്യുന്നവരാണ്. അതിനാൽ ഈശ്വരീയ സേവകരായ കുട്ടികളുടെ ഓരോ കാര്യവും നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈശ്വരീയ സേവകരുടെ കാര്യത്തിൽ അസംഭവ്യമെന്നൊരു വാക്കില്ല. എല്ലാം സംഭവ്യവും സഹജവുമാണ്. ഈശ്വരീയ സേവകരായ കുട്ടികൾക്ക് വിശ്വപരിവർത്തന കാര്യം ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇതു നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് എന്നു അനുഭവപ്പെടാറില്ല. ഇത് എത്രയോ പ്രാവശ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് സദാ അനുഭവപ്പെടാറില്ല. ഒരു പുതിയ കാര്യമായേ തോന്നാറില്ല! നടക്കുമോ, ഇല്ലയോ, എങ്ങനെ നടക്കും, ഇങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യമേ ഉദിക്കുന്നില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബ കൂടെയുണ്ട്. ഇപ്പോൾപ്പോലും ഭഗവാന്റെ പേരിൽ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, കൂടെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കുട്ടികളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്! അതിനാൽ ബാപ്ദാദ സദാ കുട്ടികളെ സഫലതമൂർത്തിയെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. സഫലതാനക്ഷത്രങ്ങൾ അവരുടെ പ്രകാശത്താൽ വിശ്വത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവരാണ്. സദാ സ്വയത്തെ ഇപ്രകാരം സഫലതാമൂർത്തിയെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അഥവാ പോകപ്പോകേ അസഫലതയോ ബുദ്ധിമുട്ടോ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം കേവലം സേവാധാരി മാത്രമാകുന്നതാണ്. ഈശ്വരീയ സേവാധാരി ആകുന്നില്ല. ഈശ്വരനെ സേവനത്തിൽ നിന്നും മാറ്റി നിർത്തുന്നു, ഒറ്റക്കായി പോകുന്നതു കാരണം എളുപ്പമായത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി തീരുന്നു, സഫലതയാകുന്ന ലക്ഷ്യം ദൂരെയായി പോകുന്നു. പേരു തന്നെ ഈശ്വരീയ സേവകനെന്നാണ്, കബൈന്റായിരിക്കുന്നതിനെ വേർപ്പെടുത്താതിരിക്കൂ. എങ്കിലും വേറേയാക്കുന്നു, അല്ലേ! സദാ ഈ പേര് ഓർക്കുമെങ്കിൽ സേവനത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഈശ്വരീയ ഇന്ദ്രജാലം നിറയും. സേവാക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വയത്തെ പ്രതിയും സേവനത്തെ പ്രതിയും ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്ന-ഭിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള വിഹ്നങ്ങളുടെ കാരണം ഒന്നു മാത്രം-സ്വയത്തെ സേവാധാരി എന്നു മാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈശ്വരീയ സേവാധാരി വെറും സേവനമല്ല, ഈശ്വരീയ സേവനമാണ് ചെയ്യുക. ഈ സ്മൃതിയുണ്ടെങ്കിൽ സേവനവും ഓർമ്മയും സ്വാഭാവികമായും കബൈന്റായിരിക്കും. സദാ ഓർമ്മയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും ബാലൻസുണ്ടായിരിക്കും. എവിടെയാണോ ബാലൻസുള്ളത് അവർ സ്വയം സദാ ആനന്ദ സ്വരൂപരായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവരെ പ്രതി സദാ അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും ദയയുടെയും ദൃഷ്ടി സദാ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇയാളോട് ദയ കാണിക്കാം എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. കൃപാലു തന്നെയായിരിക്കും. കൃപ കാണിക്കലായിരിക്കും സദാ അവരുടെ ജോലി. അപ്രകാരമുള്ള അനാദി സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ സ്വരൂപമായോ? വിശേഷ സംസ്ക്കാരങ്ങൾ സദാ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. ചിന്തിച്ചിട്ടല്ല ചെയ്യുന്നത്, അത് സ്വാഭാവികമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്റെ സംസ്ക്കാരം ഇങ്ങനെയായിപ്പോയി, അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചു എന്ന് പലപ്പോഴും പറയാറില്ല. ഞാൻ അങ്ങനെ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല, അങ്ങനെ ഒരു ഉദ്ദേശ്യം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല, പക്ഷെ സംഭവിച്ചു പോയി. എന്തുകൊണ്ട്? സംസ്ക്കാരമായി പോയി. പറയാറില്ലേ ഇങ്ങനെ? ചിലർ പറയാറുണ്ട് - ഞാൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടതല്ല, എന്റെ സംസാരരീതി തന്നെ ഇങ്ങനെയാണ്- ഇതിൽ നിന്നും എന്താണ് തെളിയുന്നത്? അല്പകാല സംസ്ക്കാരം പോലും സ്വാഭാവികമായി വാക്കുകളിലേക്കും കർമ്മത്തിലേക്കും വരുന്നു. ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ- നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളുടെ അനാദിയായ, യഥാർത്ഥ സംസ്ക്കാരം എന്താണ്? സദാ സമ്പന്നവും സഫലതമൂർത്തിയും, സദാ വരദാനിയും മഹാദാനിയും! ഈ സംസ്ക്കാരം സ്മൃതിയിലുണ്ടെങ്കിൽ സ്വാഭാവികമായും എല്ലാവരേയും പ്രതി കൃപാദൃഷ്ടി ഉണ്ടായിരിക്കും.

അല്പകാല സംസ്കാരങ്ങളെ അനാദി സംസ്കാരം കൊണ്ട് പരിവർത്തനപ്പെടുത്തും. അനാദി സംസ്കാരം ആവിർഭവിക്കുന്നതിലൂടെ ഭിന്ന-ഭിന്ന വിഘ്നങ്ങൾ സഹജമായി സമാപ്തമായിക്കൊള്ളും. സ്വപരിർത്തനത്തിലും വിശ്വപരിവർത്തനത്തിലും ഇപ്പോഴും കുട്ടികൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു കണ്ടിട്ട് ബാപ്റ്റാദക്ക് സഹിക്കാനാവുന്നില്ല. ഈശ്വരീയ സേവകർക്ക് കഷ്ടപ്പാടോ! അവർ ഭഗവാന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് കാര്യം നടത്തുന്നു, നിങ്ങളാണെങ്കിലോ അധികാരികളാണ്. നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയാണ് കഷ്ടപ്പാടുണ്ടാവുക? പക്ഷെ ചെറിയൊരു തെറ്റു ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എന്തു തെറ്റാണെന്ന് അറിയാമോ? നന്നായി അറിയാം, എന്നിട്ടും എന്തിനാണ് ചെയ്യുന്നത്? നിവൃത്തിയില്ലാത്തവരാകുന്നു. ചെറിയൊരു തെറ്റ്- എന്റെ സ്വഭാവം, എന്റെ സംസ്കാരം- അനാദി കാലത്തിനു പകരം മദ്ധ്യകാലത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നു. മദ്ധ്യകാല സംസ്കാരവും സ്വഭാവമാണ് എന്റേതെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. അത് രാവണന്റെ സ്വഭാവമാണ്, നിങ്ങളുടേതല്ല. അന്യന്റെ വസ്തുവിനെ സ്വന്തമെന്നു വിചാരിക്കുക- ഈ തെറ്റാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ എന്നു പറയുമ്പോൾ, മാനിക്കുമ്പോൾ, എന്റെ വരുന്നിടത്ത് സ്വാഭാവികമായും തല കുനിയുണ്ടാകും, അതുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാലും ഉപേക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. മനസ്സിലായോ- തെറ്റ് എന്താണെന്ന്?

സദാ ഓർമ്മയിൽ വയ്ക്കും- ഞാൻ ഈശ്വരീയ സേവകനാണ്. ഞാൻ ചെയ്തു, അല്ല, ഈശ്വരൻ ചെയ്തിപ്പിച്ചു. ഈ ഒരൊറ്റ സ്മൃതിയിലൂടെ, സഹജമായി സർവ്വ വിഘ്നങ്ങളുടെയും ഭാരം സദാകാലത്തേക്കുമായി സമാപ്തമാകും. എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വിഘ്നങ്ങളുടെയും ബീജം രണ്ടു വാക്കുകളിലാണ്. അതേതു വാക്കുകളാണ്, അതിലൂടെയാണ് വിഘ്നങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്? വിഘ്നങ്ങൾ വരുന്ന വാതിലുകൾ അറിയാമോ? ആ പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടു വാക്കുകൾ ഏതാണ്? 1. അഭിമാനം 2. അപമാനം. സേവാക്ഷേത്രത്തിൽ വിശേഷമായി വിഘ്നങ്ങൾ വരുന്നത് ഈ രണ്ടു വാതിലുകളിലൂടെയാണ്. ഒന്നുകിൽ ഞാൻ ചെയ്തു എന്ന അഭിമാനത്താൽ, എന്തുകൊണ്ട് എന്നെ മുന്നിൽ നിർത്തിയില്ല, എന്നോടെന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു, ഇതെന്തെ അപമാനിക്കലാണ്. ഈ അപമാനത്തിന്റെയും അഭിമാനത്തിന്റെയും ഭാവന ഭിന്ന-ഭിന്ന വിഘ്നങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നു. ഈശ്വരീയ സേവകനാണെങ്കിൽ, ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനും ബാബയാണെങ്കിൽ അഭിമാനം എവിടെ നിന്നും വന്നു? അപമാനം എവിടെ നിന്നും വന്നു? അപ്പോൾ ചെറിയൊരു തെറ്റല്ലേ! അതുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്, ഈശ്വരനെ അകറ്റി നിർത്തല്ലേ. സേവനത്തിലും കമ്പൈന്റ് രൂപത്തിൽ ഓർമ്മിക്കും. ഈശ്വരനും സേവനവും. ഇതു പറയുവാൻ അറിയില്ലേ? എത്ര എളുപ്പമാണ്. കഷ്ടപ്പാടിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടും. മനസ്സിലായോ, എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ അനാദി സംസ്കാരത്തിന്റെ സ്മൃതി സ്വരൂപവും, സദാ സ്വയത്തെ നിമിത്തമാത്രമായും, ബാബയെ ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനുമായി അനുഭവം ചെയ്യുന്ന, സദാ സ്വയം അനാദി സ്വരൂപം അതായത് ആനന്ദ സ്വരൂപമായിരിക്കുന്ന, ഏതൊരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള വിഘ്നങ്ങളുടേയും ബീജത്തെ സമാപ്തമാക്കുന്ന സമർത്ഥ ആത്മാക്കൾക്ക്, ഇപ്രകാരം സദാ ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരായിരിക്കുന്ന, ഈശ്വരീയ സേവാധാരികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

ഗൃഹസ്ഥജീവിതം നയിക്കുന്ന ബ്രഹ്മാകുമാരന്മാരോട് :- എല്ലാവരും തന്നെ ബാബയുടെ സ്നേഹിയും സഹയോഗിയുമായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നമ്മൾ ശ്രേഷ്ഠത്തിലും ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബാബയുടെ കൂടെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവരാണെന്ന ലഹരി എപ്പോഴുമുണ്ടോ? ഒരു കല്പത്തിനുള്ളിൽ ഈ സമയത്ത് ബാബയുടെ കൂടെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കാൻ നിമിത്തമായി. ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ഭഗവാന്റെ കൂടെ പാർട്ട് അഭിനയിക്കുന്നവർ എത്ര ഉയർന്ന ആത്മാക്കളായി. ലൗകികത്തിലും ഏതെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠപദവിയുള്ള വ്യക്തിയുടെ കൂടെ ജോലി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്കും എത്രയോ ലഹരിയുണ്ടായിരിക്കും. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറിക്കുപോലും എത്ര ലഹരിയുണ്ടായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെ കൂടെയാണ്? ഉയർന്നതിലും ഉയർന്ന ബാബയുടെ കൂടെ, അതിലും വിശേഷതയിതാണ്, ഒരു കല്പത്തേയ്ക്കല്ല, അനേക കല്പങ്ങളിൽ ഈ പാർട്ട് അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ട്, സദാ അഭിനയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. മാറ്റമുണ്ടാകില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ലഹരിയിലിരിക്കുമെങ്കിൽ സദാ നിർവ്വിഘ്നരായിരിക്കും. വിഘ്നങ്ങളൊന്നും വരാറില്ലല്ലോ? വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ, വൈബ്രേഷന്റെ, സംഗത്തിന്റെ വിഘ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല? കമലപുഷ്പസമാനമാണോ? കമലപുഷ്പസമാനം വേറിട്ടവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരും! ബാബക്ക് എത്ര പ്രിയപ്പെട്ടവരാണെന്നതിന്റെ കണക്ക് വേറിട്ടതിലൂടെ എടുക്കാൻ സാധിക്കും. അഥവാ സ്വല്പം വേറിട്ടിട്ടുണ്ട്, ബാക്കി കൂടുങ്ങിക്കിടക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്രതന്നെയായിരിക്കും സ്നേഹിയായിരിക്കുന്നത്. സദാ ബാബക്കു പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ അടയാളമാണ്- സ്വാഭാവികമായ ഓർമ്മ. പ്രിയപ്പെട്ട വസ്തുവിനെ സ്വതവേ, സദാ ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ. ഇത് കല്പ-കല്പങ്ങളിലെ പ്രിയപ്പെട്ട വസ്തുവാണ്. ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല ബാബയുടെ ആയത്, കല്പ-കല്പങ്ങളിൽ ആയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അത്ര പ്രിയപ്പെട്ട

വസ്തുവിനെ എങ്ങനെ മറക്കും. എപ്പോഴാണോ ബാബയേക്കാളും ഏതോ വ്യക്തിയോ വസ്തുവോ പ്രിയപ്പെട്ടതാണെന്ന് വിചാരിക്കുന്നത് അപ്പോഴാണ് മറക്കുന്നത്. അഥവാ സദാ ബാബ പ്രിയപ്പെട്ടതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയാണെങ്കിൽ മറക്കില്ല. എങ്ങനെ ഓർമ്മിക്കും എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടി വരില്ല, പക്ഷേ എങ്ങനെ മറക്കും എന്ന് ആശ്ചര്യപ്പെടും. നിങ്ങളുടെ പേര് ഗൃഹസ്ഥകുമാരന്മാരെന്നാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ ബ്രഹ്മാകുമാരന്മാരാണ്. ബ്രഹ്മാകുമാർ വിജയിയല്ലേ? ഗൃഹസ്ഥകുമാരന്മാർ അനുഭവീകുമാരന്മാരാണ്. എല്ലാം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അനുഭവമുള്ളവർ ഒരിക്കലും ചതിക്കപ്പെടില്ല. ഭൂതകാലത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ട്, വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ അനുഭവിയുമാണ്. ഓരോരോ ഗൃഹസ്ഥകുമാരന്മാർക്കും തന്റെ അനുഭവത്തിലൂടെ അനേകരുടെ മംഗളം ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇത് വിശ്വകല്യാണകാരി ഗ്രൂപ്പാണ്. ശരി.

മാതാക്കളോട്:- ഗൃഹസ്ഥത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടും ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല, ഈ സ്മൃതിയിൽ കഴിയുന്നുണ്ടോ, ഈ പരിശോധന ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വീടിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഭാവം വരാതെയിരിക്കണം, സദാ ബാബക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടിരിക്കണം, ഇതിനുവേണ്ടി ഈ കാര്യത്തിന്റെ പരിശോധന വേണം. നിമിത്തമാത്ര പ്രവൃത്തിയാണ്, എന്നാൽ കഴിയേണ്ടത് ബാബയുടെ തന്നെ ഓർമ്മയിലാണ്. പരിവാരത്തിലെ സേവനത്തിന്റെ എത്ര പാർട്ട് അഭിനയിക്കേണ്ടി വന്നാലും ട്രസ്റ്റിയായിട്ട് അഭിനയിക്കണം. ട്രസ്റ്റിയാണെങ്കിൽ നഷ്ടഭോമോഹയായി മാറും. ഗൃഹസ്ഥത്വമുണ്ടെങ്കിൽ മോഹമുണ്ടാകും. ബാബയുടെ ഓർമ്മ വരുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനർത്ഥം മോഹമുണ്ടെന്നാണ്. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിലൂടെ കുടുംബത്തിലെ ഓരോ കാര്യവും എളുപ്പമാകും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഓർമ്മയിലൂടെ ശക്തി ലഭിക്കും. അതിനാൽ ബാബയുടെ ഓർമ്മയുടെ ഛത്രചരായയിൽ കഴിയുകയാണല്ലോ? ഛത്രചരായക്കു കീഴെ കഴിയുന്നവർ എല്ലാ വിപ്ലവങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിടും. മാതാക്കൾ ബാബക്ക് അതിപ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മാതാക്കൾ വളരെ സഹിച്ചു. അതിനാൽ ബാബ അങ്ങനെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് സഹിച്ചതിന്റെ ഫലം സഹയോഗമായും സ്നേഹമായും നൽകുകയാണ്. സദാ സുമംഗലിയായി കഴിയണം. ഈ ജീവിതത്തിൽ എത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ സുമംഗലീതിലകം ലഭിച്ചു! എവിടെ സുമംഗലീതിലകമുണ്ടോ അവിടെ ഭാഗ്യം തീർച്ചയായുമുണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ സദാ സുമംഗലിയായി ഭവിക്കട്ടെ.

യു.പി., ഗുജറാത്ത് സോണലിലുള്ളവരുമായി ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ കൂടിക്കാഴ്ച-

എല്ലാ സ്ഥാനങ്ങൾക്കും അവരവരുടേതായ വിശേഷതകളുണ്ട്. യു.പി. യും കുറവല്ല, ഗുജറാത്തും കുറവല്ല. ദില്ലിക്ക് ശേഷം യു.പി.യിൽ സേവനമാരംഭിച്ചു. ആദിയിൽ സ്ഥാപനക്ക് നിമിത്തമായവർക്ക് ഡ്രാമയിൽ വിശേഷ പാർട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും ആദിയിലുള്ളവർ ഡബിൾ ലോട്ടറിയെടുത്തല്ലോ. സാകാരനും നിരാകാരനും- ഡബിൾ ലോട്ടറി ലഭിച്ചു. ഇതെന്താ കുറഞ്ഞ പാർട്ടാണോ? കല്പ-കല്പത്തിലെ ചരിത്രത്തിൽ കൂടെക്കഴിയുന്നതിന്റെ ഓർമ്മചിഹ്നമുണ്ട്. ഇതും വിശേഷ ഭാഗ്യമാണ്.

ഇപ്പോഴും ബാപ്റ്റിസ്മ അവ്യക്തത്തിൽ എല്ലാ പാർട്ടും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, എന്നാലും സാകാരം സാകാരം തന്നെയാണ്. സാകാരകാലത്തുള്ളവർക്ക് അവരുടെ വിശേഷത, ഇവർക്ക് ഇവരുടെയും. ഇവർ അവ്യക്തത്തിൽ നിന്നും സാകാരത്തിന്റെ സ്നേഹം എടുക്കുന്നവരാണ്. ചിലരുണ്ട്, അവർ സാകാരബാബയുടെ കൂടെക്കഴിഞ്ഞവരേക്കാൾ കൂടുതൽ അനുഭവം ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ എല്ലാവരും ഒന്ന് ഒന്നിനേക്കാൾ മുന്നിലാണ്. ശരി.

ഇന്ന് യു.പി. ക്കാരുടെ അവസരമാണ്. യു.പി. യിൽ ധാരാളം നദിക്കരകളുണ്ട്. യമുനാനദിയുടെ തീരത്താണ് രാജധാനിയും രാസലീലയും കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ യു.പി. യിലെ പതിതപാവനി പ്രശസ്തമാണ്. അതായത് യു.പി. സേവാസ്ഥാനമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അങ്ങനെയൊരേങ്കിലും യു.പി. യിൽ നിന്ന് തീർച്ചയായും വരും, അവർ അനേകരുടെ സേവനത്തിന് നിമിത്തമാകും. അങ്ങനെ ആരെങ്കിലും തയ്യാറാക്കപ്പെടും. അമേരിക്കയിൽ ഒരാളിൽ നിന്ന് അനേകരുടെ സേവനം നടക്കുന്നതുപോലെ യു.പി. യിൽ നിന്നും ആരെങ്കിലും വരും അവർ ഒരാളിൽ നിന്ന് അനേകരുടെ സേവനം നടക്കും. ശബ്ദം പരക്കുമല്ലോ. വിദേശത്ത് എപ്പോൾ ശബ്ദം വരുന്നു, അപ്പോൾ എല്ലാവരും ഉണരും. ഇപ്പോൾ തികച്ചും വലിയ വി.ഐ.പി. വന്നിട്ടില്ല. ഇതുവരെ ഏതെല്ലാം വി.ഐ.പി. കൾ വന്നു, അവരേക്കാൾ പ്രശസ്തരായവർ വിദേശത്തുനിന്നുണ്ടെന്ന് പറയുമല്ലോ. അവർ ശരിക്കും അനേകർക്ക് സന്ദേശം കൊടുക്കാൻ നിമിത്തമായിരിക്കുകയാണ്. ഭാരതത്തിനും മുന്നോട്ടു പോകാൻ പറ്റും, എന്നാലിപ്പോഴത്തെ കാര്യമാണ്. അവസാനം വിജയകാഹളം ഭാരതത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ. വിദേശത്തു നിന്നും വിജയകാഹളത്തിന്റെ ജയ് വിളികൾ മുഴങ്ങി-മുഴങ്ങി എത്തിച്ചേരുന്നത് ഭാരതത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും. അവരുടെ മുഖത്തു നിന്നും ഇതുതന്നെ വരും- നമ്മുടെ ഭാരതം! ഭാരതത്തിൽ ബാബ വന്നു, യു.പി. യിൽ ബാബ

വന്നു എന്നു പറയില്ല. മത്സരത്തിൽ ഈ സമയത്ത് വിദേശം മുന്നിലാണ്. ഇപ്പോൾ യു.പി.യിലെ ഏതെങ്കിലും വി.ഐ.പി. യെ കൊണ്ടുവരു. പതിതപാവനി ആരെയെങ്കിലും പാവനമാക്കി ഇന്ദ്രജാലം കാണിക്കൂ.

ഗുജറാത്ത് അഭിവൃദ്ധിയിൽ നമ്പർവൺ ആയി മാറി. വി.ഐ.പി.കളും സ്റ്റേജിൽ എത്തിച്ചേരും. പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം ചെയ്യുന്ന ഏതെങ്കിലും വി.ഐ.പി. വരണം. ഗുജറാത്തിന്റേത് ഗുജറാത്തിൽ ചെയ്തു, അത് ചെറിയ മൈക്കാണ്. നാലു ഭാഗത്തും ചെയ്യണം, അവരേയാണ് വലിയ മൈക്ക് എന്നു പറയുന്നത്. ശരി.

വരദാനം:- തന്റെ ചഞ്ചലവൃത്തിയെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി സതോപ്രധാനവായുമണ്ഡലമുണ്ടാക്കുന്ന ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ:

ഏതു കുട്ടികളാണോ തന്റെ ചഞ്ചലവൃത്തിയെ സമാപ്തമാക്കുന്നത് അവർക്കേ സതോപ്രധാനവായുമണ്ഡലമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കൂ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വൃത്തിയിലൂടെയാണ് വായുമണ്ഡലമുണ്ടാകുന്നത്. ഇത്രയും വലിയ കാര്യത്തിന്റെ സ്മൃതിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് വൃത്തി ചഞ്ചലമാകുന്നത്. അതീവ ചഞ്ചലതയുള്ള കുട്ടി തിരക്കുള്ള കാര്യമായിട്ടും ചഞ്ചലത കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ കെട്ടിയിടാറുണ്ട്. അപ്രകാരം ജ്ഞാന-യോഗത്തിൽ ബ്യൂസിയായിട്ടും വൃത്തി ചഞ്ചലമാണെങ്കിൽ അതിനെ ബാബയുടെ കൂടെ സർവ്വസംബന്ധങ്ങളിലും കെട്ടിയിടുന്നതിലൂടെ ചഞ്ചലത സഹജമായി സമാപ്തമാകും.

സ്ലോഗൻ:- അശ്രദ്ധയുടെ അലകളെ സമാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള സാധനം പരിധിയില്ലാത്ത വൈരാഗ്യമാണ്.